

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta sociálních věd

Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(Posudek vedoucího)

Práci předložila studentka: Vanesa Vámosová

Název práce: Televízia ako politický nástroj formovania spoločnosti v 60. rokoch 20. storočia v USA

Vedoucí: PhDr. Petr Šafařík

K tomuto posudku jsem nucen předeslat úvod týkající se geneze hodnocené bakalářské práce a situace, v níž posudek vzniká: studentku jsem opakovaně upozornil na nutnost zasílat mi coby vedoucímu práce rukopis po částech a následně celý, abych jí mohl pomoci odstranit případné problémy. Diplomantka posunula termín své bakalářské státní zkoušky, neboť zmíněný postup v minulosti nedodržela a původní text její bakal. práce obsahoval řadu slabin. Tehdejší rukopis jsem autorce okomentoval. Z nynější verze bakalářské práce jsem ovšem obdržel jen několik kapitol, celkem zhruba 15 stran (studentce jsem je okomentoval). Ke konzultaci jsem nedostal například úvod, 1. kapitolu, první část 2. kapitoly ani závěr a seznam zdrojů. Psát posudek jako vedoucí této bakalářské práce je pro mne tedy značně nekomfortní.

1. OBSAH A CÍL PRÁCE:

Bakalářská práce si klade za cíl popsat, jakou politickou váhu mělo televizní vysílání ve Spojených státech během 60. let. Zaměřuje se na využití televize ve volebních kampaních J. F. Kennedyho a J. B. Johnsona a na aktivity severoamerických televizí ohledně atentátu na J. F. Kennedyho a vraždy L. H. Oswalda.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ:

Autorka s pracuje se značně mělkou hypotézou, stejný ráz má i hlavní výzkumná otázka. Text je celkově příliš popisný, málo analytický. Opírá se o malý počet odborných publikací, místy využívá zdroje nerelevantní, jen novinářské (srov. např. zdroje uvedené v odkazech č. 18, 20 a 52). Chybné je, že diplomantka šíří – právě s odkazem na nerelevantní zdroj – mýtus o tom, jak výrazně odlišně prý vnímali první prezidentskou debatu mezi J. F. Kennedym a R. Nixonem rozhlasoví posluchači a televizní diváci (s. 11). Přitom jsem na tuto rozšířenou nepřesnost (mj. opřenu o jednu dobovou nereprezentativní anketu mezi posluchači a diváky) studentku při svých komentářích jejího rukopisu upozornil a k této – velmi zajímavé – problematice jsem jí doporučil několik titulů odborné literatury (dostupných na internetu). Není mi známo, z jakých důvodů to opomenula.

Slabinou předloženého pojednání je i místy problematický autorčin styl vyjadřování, kupříkladu když používá obraty matoucí možností různého čtení, např. „Dnes už neslávny Zapruder film“ (s. 15). Navíc z toho, že V. Vámosová výhradně používá spojení „Zapruder film“ (nikoliv tedy „Zapruderov film“ /ve slovenštině/), není zřejmé, zda v době psaní práce věděla, že Zapruder je příjmení (Abrahama Zaprudera) – autora amatérských filmových záběrů z místa atentátu na J. F. Kennedyho.

Místy diplomantčin text tíhne k přílišné obecnosti a frázím, jedním z důvodů je jistě fakt, že přespříliš čerpá z pouhých kompendií. Například na s. 15 v druhém odstavci podává velmi široký, povrchní historický záběr až po výslovně zmíněný „dnešní den“ s nejasnou zmínkou

o „novém komunikačním kanálu“. Není jasné, zda míní televizi, kterou se má zabývat její pojednání, nebo novější fenomén internetu.

Kladně hodnotím, že Vanesa Vámosová opakovaně přihlíží ke statistickým údajům o tom, kolik domácností v USA v různých dobách vlastnilo televizní přijímač.

Komentář vybraných zdrojů měl být obsáhlejší a pronikavější. Někde má jen velice malou výpovědní hodnotu (srov. např. pasáž o kompendiu Masová média, s. 3). V některých případech autorka poněkud posouvá význam pasáží, na které odkazuje: hned u prvního odkazu (s. 1) se věci mají tak, že mediologové Hallin a Mancini v dané své publikaci neuvádějí, že by televizi jako „historicky nestrannické médium“ vnímali občané – televizi takto označuje sama autorská dvojice.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Předložené pojednání obsahuje velké množství pravopisných chyb, zejména v psaní interpunkce (jen na s. 1–5 je takových chyb více než deset). Velice hojný je výskyt i takového nedostatku, že autorka nedělá po řadové číslovce mezeru (např. „20.storočia“, s. 5).

Nedopatřením chybí poznámka p. čarou č. 29 (s. 15); zápis opakovaných bibliografických údajů měl být zkracován. Za značně závažný nedostatek pokládám to, že seznam zdrojů není rozlišen na prameny a sekundární literaturu, i fakt, že položky v něm jsou chybně řazeny: sice podle abecedy, ale podle osobních jmen, nikoliv podle příjmení autorů. Místy v seznamu zdrojů není sjednocena velikost písma ani psaní internetových adres (některé linky jsou uvedeny ve formě hypertextového odkazu, jiné jako prostý text).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Bakalářská práce obsahuje chvalitebné známky toho, že Vanesu Vámosovou téma zaujalo. Škoda, že oslyšela mé výzvy seznámit se s větším počtem odborné literatury o masmédiích obecně i televizi zvláště. Bez toho text zůstává příliš na povrchu. A tíhne k určité idealizaci raného televizního vysílání, přitom poměrně záhy v USA začaly vznikat empirické studie například o fenoménu nastolování mediální agendy (agenda-setting), které vyzněly značně kriticky (a mj. znamenaly i silný impuls oborům, jako jsou sociologie médií a komunikační/mediální studia).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

K obhajobě navrhuji, aby diplomantka vyjasnila, co je známo o posluchačských a diváckých hodnoceních první prezidentské debaty mezi J. F. Kennedym a R. Nixonem, a aby se to pokusila interpretovat přesněji než v bakalářské práci.

6. DOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Bakalářskou práci Vanesy Vámosové doporučuji k obhajobě a pro případ, že si při ní povede *velice dobře*, navrhuji hodnocení známkou C. Jinak doporučuji známku D.

Datum: 2. 9. 2020

Podpis: Petr Šafařík